

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 832. An & qualiter ad professionis valorem, aut saltem, ut licite fiat, requiratur, ut profitnes sit sui juris, nullique obstrictus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

anno continuo ante amentiam steterit in probatione. Pith. *l. c.*

2. Sic quoque errorem & ignorantiam circa requisita substantialia in proficiente commissum ab admittente professionem eandem irritare, supponit Castrop. *tr. 16. d. 2. p. 2. §. 2.* Secus est de errore illius & ignorantia versante circa accidentalia, etsi ea talia, ut, si cognita ei fuissent, eum ad professionem non admisisset. v. g. dum proficiens tacuit morbum gallicum suum. sicut enim morbus ille neque ex jure, neque ex speciali Religionis constitutione, ut supponitur, est ex irritantibus professionem, ita nec ejus taciturnitas ex parte proficientis, & ignorantia ex parte recipientis. Possit tamen talem admissum expelli ex Religione ob culpam (quam Nav. & Sanch. moralem reputant) admissam in hujus vitii taciturnitate, affirmant Nav. *L. 3. consil. tit. de regular. consil. 25.* Sanch. *de matrim. L. 7. d. 37. num. 52.* Sa. *V. religio. num. 34.* Negant Rodriq. *Tom. 3. 99. regul. 9. 17. a. 9.* Sanch. *L. 5. sum. c. 4. num. 57.* apud Castrop. *l. c. num. 4.* eò quòd expulsio à Religione sit supplicium gravissimum, quòd ob causam non ita gravem infligi nequeat. Distinguit Castrop. ita ut, si tentatis per annum remediis morbus non curetur, possit expelli, tum ob culpam deceptionis, tum ad præcavendum damnum aliorum & contagii periculum. In Societate Jesu verò sine scrupulo expelli posse eum, addit, qui sic decipiendo vota scholasticorum emisisset; cum ea, utpote non solennia, minorem causam ad sui dissolutionem exigant, quam quæ ad expellendos Religiosos profectos expostulatur, ut Sanch. *cit. L. 5. c. 4. num. 57.*

Quest. 832. An & qualiter ad professionis valorem, aut saltem ut licite fiat, requiratur, ut proficiens sit juris sui, nulli obstrictus?

R Esp. Requiritur ad hoc, ut nulla obligatione sit obstrictus alteri, ratione cujus sine ejus consensu professio emittere impediatur. Pith. *b. t. num. 124. in fine.* cum communi. Sic itaque primò servum conscium suæ servitutis illicitè sine consensu domini in Religione, consentiunt omnes. An verò professio illa sit quoque invalida, in eo non conveniunt AA. affirmat Azor. *p. 1. L. 12. c. 1. q. 3.* Sanch. *L. 5. mor. c. 4. n. 44.* Less. *L. 2. c. 41. num. 31.* (ubi, quòd talis professio per dominum in irritum revocetur quòd ad cætera, etsi castitatem servus teneatur servare; cum ad hanc se invito domino potuerit obligare) Pith. *b. t. num. 129. in fine;* cum servus totus domini quòd ad actiones utiles, non possit validè omnino tradere se Religioni invito domino, subjiciendo se obedientiæ Prælati. negant è contra Sylv. *V. religio. 2. q. 3.* Suar. *de relig. L. 6. c. 6. num. 3.* Castrop. *tr. 16. d. 2. p. 2. §. 3. num. 2.* pluresque citati à Sanch. *l. c.* eò quòd nullo jure positivo sit irrita; quin potius ex eo colligatur esse valida dum *c. si quis incognitus. 14. q. 2.* habetur quòd si triennio transacto non repetitur à Domino servus professionem emittens, ei reddi non debeat. sed neque jure naturali; cum omnia vota servorum sint valida & à Domino absolutè irritari nequeant; sed solum eorum usus, quatenus ei damnosus & præjudicialis, impediri possit. stent autem bene si-

mul, professionem esse validam, & usum illius hic & nunc à Domino impediri posse, quò ad obedientiam, quam etiam non obstante tali impedimento possibili verè adhuc, quantum est quò ad animi præparationem, etiam circa ea, in quibus impediri potest, absolutè vovere potest. ita Castrop. *l. c.* qui etiam *n. 3.* rectè addit, certum esse in Societate Jesu professionem seu incorporationem per vota biennii à servo factam esse nullam, quia esse servum est unum ex quinque impedimentis essentialibus. *exam. gener. c. 2. & p. 1. constit. c. 3.* De cætero supposito etiam valore professionis, si servus eam emittit mala fide, conscius nimirum servitutis, vel fingens se liberum potest à Domino in servitutem revocari, ne ex fraude lucrum reportet. Pith. *l. c.* etsi religio quæ sciens esse servum, vel de eo dubitans non præmissa diligentia ad inquirendum desuper eum admittit ad professionem, teneatur Domino (si is servum profectum noluerit recipere) satisfacere soluta astimatione servi, alioquin si bonà fide admittit, sufficit, si servum reddat. Pith. *l. c.* citatis Sanch. *l. c. num. 47.* & Suar. *cit. c. 6. num. 4.* Castrop. *l. c. num. 1.* citatis Less. *cit. c. 41. dub. 3. num. 31.* & aliis. vide dicta supra, de iis, qui prohibentur ingredi religionem.

Quest. 833. An & qualiter valeat professio facta à gravato ære alieno vel obnoxio ratiociniis?

R Esp. An & qualiter talium ante soluta debita & depositas rationes ingressus & admissio in religionem, professio & ad eam admissio sit illicita, & fieri non debeat, satis dictum & declaratum supra. Unde rectè à priore inferitur professionem ab iis factam esse illicitam, eosque ad illam admitti non posse, eam tamen ita illicitè & injustè factam ab iis, dum in sæculo manentes fuissent solvendo, invalidam non esse, bene asserunt Castrop. *l. c. p. 2. §. ult. num. 1.* Pith. *b. t. num. 30.* eò quòd persona debitoris non ita pro debitis sit obstricta, ut ipsa sit quasi serva creditorum, sed tantum obligata illis ad satisfaciendum ex bonis suis, ut Pith. debita civilia morte civili, qualis est professio, extincta videantur, eorumque obligatio afficiat personam quam diu sui juris est, & quam diu bona habet. Castrop. *l. c.* Unde etiam, ut Idem, talis professus non manebit obligatus laborare manibus, aut elemosinas quærere, similiæ præstare, ut debita solvat. dubitari tamen adhuc posse videtur, an non Religio scienter admittens talem obaratum ad professionem in creditorum præjudicium teneatur illis satisfacere.

Quest. 834. An & qualiter professio facta sine licentia Papæ ab Episcopo sit valida?

R Esp. Tametsi ejus talis ingressus in Religionem uti dictum supra, multo magis emissus ab eo professio sine licentia Papæ sit illicita, peccetque per hoc Episcopus graviter, cum id illi ob bonum Ecclesiæ, cui addictus est, sit interdictum per *c. licet. de h. r. & c. nisi cum prædè de renunciat.* ut cum communi D. Tho. *2. 2. q. 185. a. 5.* validam tamen esse ab eo professionem emissam, tenent Suar. *Tom. 3. de relig. L. 6. c. 8. n. 7.* Castrop. *tr. 16. d. 2. p. 2. §. 5. num. 2.* eò quòd, neque ex natura rei sit irrita, cum vinculum professionis